

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Cpr/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209072
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614209072.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu K.. H. S., W. XX. X. XXXX, bytom C. - C., Y. M. XXXX/XX, proti žalovanému Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, ul. 29. Augusta 8 - 10, IČO: 30 807 484, v spore o určenie, že úraz je pracovným úrazom a o určenie zodpovednosti za pracovný úraz, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28. 10. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia, že úraz, ktorý utrpel dňa 30. 12. 2011 na pracovisku, je pracovným úrazom a žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú pracovným úrazom v plnom rozsahu, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že v konaní, vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5C/145/2013, sa domáhal rovnakého určenia, pričom žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že bola podaná predčasne. Preto sa obrátil na orgán sociálneho poistenia so žiadosťou o priznanie úrazovej dávky, pričom konanie bolo z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke prerušené rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, číslo: 77832-2/2014-BAM zo dňa 17. 6. 2014, v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu za bolesť a rozhodnutím 77832-3/2014-BAM zo dňa 17. 6. 2014, v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. U žalovaného pracoval na pracovnej pozícii vlastnej ochrany od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2011. V mesiaci december 2011 mu žalovaný oznámil, že jeho pracovná pozícia sa ruší a zároveň ho požiadal o vyčerpanie zostatku dovolenky na zotavenie za rok 2011. Počas čerpania dovolenky dňa 30. 12. 2011 ho žalovaný vyzval, aby okrem pracovných pomôcok potrebných k výkonu službu osobne odovzdal aj kľúče od stráženého objektu. Dňa 30. 12. 2011 tak urobil v kancelárii vysunutého pracoviska v Ružomberku. Pri odovzdávaní kľúčov bol prítomný aj R. Š.. Pri schádzaní schodiskom priamo v objekte žalovaného sa pošmykol a spadol na chrbát. Pri vstávaní mu pomáhal R. Š.. Úraz bol zapísaný do knihy evidencie úrazov. Následky úrazu pociťoval po celý čas od úrazu, preto dňa 2. 1. 2012 navštívil Y. L. Y., chirurga. Postupne sa podrobil aj lekárske vyšetreniam v neurologickej ambulancii a od 5. 1. 2012 do 2. 1. 2013 bol uznaný za práceneschopného. Dňa 31. 1. 2013 podal na Inšpektorát práce Žilina podnet na prešetrenie pracovného úrazu. Inšpektorát práce potvrdil, že úraz je zapísaný v knihe úrazov a evidovaný ako iný úraz. Úraz utrpel v čase po vykonaní úkonu, v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, pričom vznik úrazu bol podmienený náhlym zlyhaním jeho fyzickej dispozície a spôsobený nezávisle od jeho vôle.

2. Na pojednávaní žalobca na podanej žalobe a jej dôvodoch trval.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 20. 6. 2016 a na pojednávaniach uviedol, že žalobca bol u neho zamestnaný do 31. 12. 2011 na pozícii pracovníka vlastnej ochrany. Pracovný pomer bol ukončený dohodou. Od 19. 12. 2011 do 31. 12. 2011 čerpal dovolenku. Dňa 27. 12. 2011 boli vykonané všetky štandardné záležitosti týkajúce sa ukončenia pracovného pomeru. Dňa 30. 12. 2011 sa žalobca neohlásene dostavil na vysunuté pracovisko v Ružomberku za účelom odovzdania kľúčov od budovy. V uvedený deň sa stal žalobcovi úraz vo verejne prístupných priestoroch, keď sa pošmykol pri schádzaní po schodoch. Úraz sa stal bez priamych svedkov a bol spísaný ako iný úraz. Každý zamestnanec je pri skončení pracovného pomeru upozornený na povinnosť odovzdať veci, ktoré mu boli zverené alebo poskytnuté. Vzhľadom na časový odstup nie je možné vyjadriť sa k tomu, kedy bol žalobca na uvedenú povinnosť upozornený, nakoľko sa tak udialo ústne. Dňa 4. 1. 2012 žalobca opätovne prišiel odovzdať ďalší kľúč a pracovné odevy. Od 5. 1. 2012 bol žalobca uznaný za práceneschopného. Dňa 13. 2. 2013 podal žalobca podnet na prešetrenie pracovného úrazu. Pri inšpekcii Inšpektorátu práce v Žiline neboli zistené žiadne nedostatky. Udalosť nebola prešetrovaná ako pracovný úraz, nakoľko k nej došlo počas čerpania dovolenky a nie pri plnení pracovných úloh, ani v priamej súvislosti s ním. Išlo o vysporiadanie záväzkov pri skončení pracovného pomeru, ktoré mal žalobca ako zamestnanec, nie o plnenie pracovných úloh, ani o priamu súvislosť s plnením pracovných úloh. K úrazu došlo mimo pracovného času, počas čerpania dovolenky, mimo rámca výkonu pracovných činností. Nejde teda o pracovný úraz, ale o iný úraz. Žalobca nepreukázal, že na pracovisko po 27. 12. 2011 chodil na základe pokynu zamestnávateľa, ale činil tak v ním určenom čase.

4. Žalobca na pojednávaniach uviedol, že rozpor je v tom, či utrpený úraz je pracovným úrazom. Pri úraze plnil pracovné úlohy, a to na základe príkazu zamestnávateľa. Od 19. 12. do 30. 12. 2011 čerpal dovolenku, nakoľko prišiel príkaz od riaditeľa vyčerpať všetky dovolenky do konca roka. 20. 12. alebo 21. 12. mu telefonovala pani N., že má prísť odovzdať veci. Preto dňa 27. 12. sa dostavil na pracovisko a veci odovzdal pani N.. Nemohol však odovzdať kľúče od objektu, nakoľko tieto dňa 19. 12. odovzdal svojmu náhradníkovi Š. proti podpisu na papieriku. Pani N. mu povedala, že takto to odovzdať nemôže, že sa to musí odovzdať protokolárne. Nevedel uviesť, prečo kľúče neodovzdal 27. 12., keď Š. bol v práci. Preto prišiel na pracovisko 30. 12. o 8.00 hod. a išiel za pani J.. Asi o 9.00 hod. aj so Š. išli za pani J.Š., ktorá urobila záznam, odovzdali sa kľúče a potom odišiel. Po schodisku išiel prvý, Š. išiel za ním. Nevedel uviesť, či na schodisku bola špina alebo ľad, ale po schodoch sa zviezol. Š. ho zdvihol a odniesol na strážnicu, kde počkal. Chrbtica ho bolela, telefonoval Y. Y., ktorý mal dovolenku, preto prišiel na ošetrenie až 2. 1. 2012. Dňa 3. 1. 2012 mu opätovne telefonovala pani N., že neodovzdal zimné oblečenie. Už vtedy mu povedala, že úraz mu neuzná ako pracovný úraz, nakoľko si mal zrušiť dovolenku. Dňa 4. 1. 2012 prišiel na pracovisko, kde bol opätovne spísaný záznam o odovzdaní zimných vecí. Pred nástupom na dovolenku nemal príkaz odovzdať všetky veci. Vedel, že končí pracovný pomer už pred nástupom na dovolenku, ale ako vlastná ochrana, nevedel, ako to bude s novým zamestnávateľom. 27. 12. 2011 už vedel, že ide podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru, doniesol všetky veci, okrem kľúčov. Pani N. mu ústne 27. 12. oznámila, že kľúče má prísť odovzdať 30. 12. Záznam o úraze sa spisoval 4. 1. 2012. Pani N. mu povedala, že 30. 12. nepríde, že chce mať dovolenku, že kľúče má odovzdať pani J., ktorá o tom vedela, inak by nespísala protokol.

5. Poverená zamestnankyňa žalovaného pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pani N. si s odstupom času nepamätá, kedy dala žalobcovi príkaz odovzdať všetky veci. Nevedela sa vyjadriť k tomu, prečo sa nerealizovalo odovzdanie vecí pred nástupom na dovolenku, ani kedy dostali zamestnanci informáciu, že s nimi bude skončený pracovný pomer. Nevedela, prečo sa dohodlo podpísanie dohody o skončení pracovného pomeru so žalobcom v čase, keď čerpal dovolenku.

6. Svedkyňa T. R. N. uviedla, že pri páde žalobcu, ktorý utrpel dňa 30. 12. 2011 na vysunutom pracovisku v Ružomberku, nebol prítomný nikto zo zamestnancov, ani klientov. O páde sa dozvedela až následne od kolegyň. Žalobcovi čerpanie dovolenky nariadené nebolo, dovolenku si plánoval už v lete. Povinnosť vyčerpať dovolenku do konca kalendárneho roka sa týkala len zamestnancov, ktorí zostávali v pracovnom pomere, pokiaľ sa končil pracovný pomer, dovolenka sa preplácala. V čase úrazu bola priamou nadriadenou žalobcovi, bola vedúcou kancelárie riaditeľa pobočky v Liptovskom Mikuláši a bola oprávnená dávať pokyny na plnenie pracovných úloh a prideľovať žalobcovi prácu. K podpisu dohody o skončení pracovného pomeru došlo v Ružomberku dňa 27. 12. 2011, osobne bola prítomná. Vtedy žalobca aj odovzdal niektoré veci, keďže vedel, že nebude zamestnancom firmy Bonul. Žalobca však neodovzdal všetky veci, nevedela uviesť prečo. Všetci zamestnanci sa vyzývali, že bude podpísaná dohoda o skončení pracovného pomeru, boli vyzvaní, aby odovzdali všetky veci, ktoré mali u seba v

súvislosti s pracovným pomerom. Žalobca určite neodovzdal kľúče, aj nejaké oblečenie. Nevedela uviesť dôvod, prečo žalobca kľúče neodovzdal. Do Ružomberka sa chodievalo v utorky a štvrtky, na tento deň si aj plánovali ako vedúci cesty do Ružomberka, preto tam aj boli 27. 12. Nepamätala si, ako reagovala na správu, že žalobca utrpel úraz. Nepamätala si, že by jej žalobca chcel odovzdať papierik, na ktorom bolo uvedené prevzatie kľúčov medzi ním a Š.. Nemala dôvod povedať žalobcovi, aby prišiel odovzdať kľúče 30. 12., nakoľko už 27. 12. mal kľúče jeho náhradník.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, zo dňa 17. 6. 2014, čísla 77832-2/2014-BAM a 77832-3/2014-BAM, uplatnenia úrazových dávok za pracovný úraz, žiadosti o priznanie náhrady za bolesť, žiadosti o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, pracovnej zmluvy, popisu pracovnej činnosti, dohody o zmene obsahu pracovnej zmluvy, dohody o skončení pracovného pomeru, rozpisu služieb na mesiac december 2011, výpisu zo systému dochádzky, výstupného listu, zápisu o odovzdaní a prevzatí vecí zo dňa 27. 12. 2011, protokolu o prevzatí zo dňa 30. 12. 2011, záznamu o úraze, dodatku k protokolu o prevzatí zo dňa 4. 1. 2012, potvrdenia o trvaní dočasnej práceneschopnosti žalobcu, záznamu Inšpektorátu práce Žilina zo dňa 7. 3. 2013, zmluvy na poskytovanie strážnej služby pre Sociálnu poisťovňu a obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 5C/145/2013, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako zamestnanec a žalovaný ako zamestnávateľ uzatvorili dňa 30. 12. 2009 pracovnú zmluvu, v ktorej si dojednali pracovný pomer na dobu neurčitú, v ktorom mal žalobca pracovať ako zamestnanec vlastnej ochrany v kancelárii riaditeľa pobočky, s miestom výkonu práce Sociálna poisťovňa, pobočka Liptovský Mikuláš, vysunuté pracovisko pobočky Podhora 9, Ružomberok, s dňom nástupu do práce 1. 1. 2010. Dňa 27. 12. 2011 sa žalobca a žalovaný dohodli na skončení pracovného pomeru ku dňu 31. 12. 2011. Podľa rozpisu služieb na mesiac december 2011, žalobca čerpal dovolenku na zotavenie od 19. 12. do 30. 12. 2011. R. Š. dňa 27. 12. a dňa 30. 12. vykonával prácu v 1. zmene, t. j. od 6.00 do 14.00 hod. Podľa výstupného listu, boli záväzky žalobcu v súvislosti so skončením pracovného pomeru vyrovnané, a to odovzdaním preukazu zamestnanca, dochádzkovej karty, osobnej karty, kľúčov a prístupových práv dňa 27. 12. 2011. Dňa 27. 12. 2011 bol spísaný zápis o odovzdaní a prevzatí vecí na vysunutom pracovisku v Ružomberku, podľa ktorého boli odovzdané veci, ktoré slúžili ako výstroj pri výkone služby pracovníka vlastnej ochrany žalobcom poverenej zamestnankyni žalovaného T. R. N.. Dňa 30. 12. 2011 bol spísaný protokol o odovzdaní 7 kľúčov od bezpečnostnej zámky hlavných dverí a 1 kľúča od skrine žalobcom poverenej zamestnankyni žalovaného V. J.. Dňa 4. 1. 2012 bol spísaný dodatok k uvedenému protokolu o odovzdaní ošatenia a rezervného kľúča od skrine žalobcom žalovanému. Podľa záznamu o úraze, spísaného žalovaným, dňa 30. 12. 2011 žalobca počas dovolenky spadol zo schodov. Pri úraze nebol prítomný žiaden svedok. Pomáhal mu pri dvíhaní zo zeme zamestnanec Š.. Zápis bol spísaný 17. 1. 2012. Žalobca bol práceneschopný od 5. 1. 2012 do 3. 1. 2013. Podľa záznamu Inšpektorátu práce Žilina zo dňa 7. 3. 2013 bola vykonaná u žalovaného kontrola povinností zamestnávateľa pri evidencii a registrácii pracovných úrazov a ostatných úrazov na vysunutom pracovisku Ružomberok, Podhora 9, za mesiac december 2011, ako aj vybraných častí pracovnoprávných predpisov, pričom v kontrolovanom subjekte neboli zistené nedostatky. Dňa 16. 5. 2014 žalobca doručil žalovanému podanie, označené ako uplatnenie úrazových dávok za pracovný úraz dňa 30. 12. 2011, a to úrazového príplatku, náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ku ktorému pripojil aj predpísané tlačivo, a to žiadosť o priznanie náhrady za bolesť a žiadosť o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, vystavenom dňa 22. 4. 2014 Y. L. Y., chirurgom, žalobca pri páde na schodoch dňa 30. 12. 2011 v Sociálnej poisťovni, pracovisko Ružomberok, utrpel podvrtnutie v oblasti dolnej hrudnej chrbtice, podvrtnutie v oblasti bedrovej chrbtice s indukciou koreňového dráždenia bezprostredne po úraze doľava, s potrebou dlhodobej liečby, poúrazovú spondylolistézu a pomliaždenie ľahšieho stupňa v krížovo-kostrčovej oblasti, vo vzťahu ku ktorému ohodnotil vytrpenú bolesť na 100 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia za poúrazové obmedzenie pohyblivosti bedrovej chrbtice ľahkého stupňa s príznakmi koreňového dráždenia do ľavej dolnej končatiny, liečené konzervatívne, bez potreby neurochirurgickej intervencie, ktoré ohodnotil na 250 bodov. Rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, zo dňa 17. 6. 2014, čísla 77832-2/2014-BAM a 77832-3/2014-BAM, boli prerušené konania o nároku žalobcu na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, v súvislosti s poškodením zdravia, ku ktorému došlo dňa 30. 12. 2011, z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, do právoplatného skončenia konania o určení, že utrpelý úraz je pracovným úrazom.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 5C/145/2013, súd zistil, že žalobca sa žalobou podanou dňa 6. 6. 2013, domáhal voči žalovanému určenia, že úraz, ktorý utrpel na pracovisku dňa 30. 12. 2011, je pracovným úrazom. Žalobca v konaní predložil aj lekárske správy zo dňa 2. 1. 2012, 12. 1. 2012 a 16. 1. 2012. Dňa 31. 1. 2013 podal žalobca Inšpektorátu práce Žilina podnet na prešetrenie pracovného úrazu. Dňa 7. 3. 2013 Inšpektorát práce Žilina žalobcovi oznámil, že metódami a prostriedkami inšpekcie práce, aj vzhľadom na čas, ktorý od udalosti uplynul, nebolo možné preukázať porušenie povinností zamestnávateľa, resp. objektívne zhodnotiť stav, ktorý úrazu predchádzal, preto žalobcovi odporučil spor so zamestnávateľom vo veci uznania úrazu za pracovný úraz riešiť súdnou cestou. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 20. 2. 2014, č. k. 5C/145/2013-61, tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žaloba je podaná predčasne, nakoľko vyriešenie otázky, či úraz je pracovným úrazom, v konaní pred súdom má svoje opodstatnenie za predpokladu, že na Sociálnej poisťovni prebieha konanie o úrazovej dávke na základe návrhu poškodeného. Žalobca sa však neobrátil na Sociálnu poisťovňu so žiadosťou o priznanie úrazovej dávky, teda nie je v postavení žiadateľa o úrazovú dávku, z čoho možno vyvodiť, že neprebieha konanie o priznanie úrazovej dávky, a preto je žaloba podaná predčasne. O odvolaní žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 21. 8. 2014, č. k. 9Co/348/2014-80, rozhodol tak, že odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil.

9. Podľa § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná; inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

11. Podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“), odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu.

12. Podľa § 195 ods. 1 Zákonníka práce, ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

13. Podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce, pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

14. Podľa § 220 ods. 1 Zákonníka práce, plnenie pracovných úloh je výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu, iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa a činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty.

15. Podľa § 220 ods. 2 Zákonníka práce, v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh sú úkony potrebné na výkon práce a úkony počas práce zvyčajné alebo potrebné pred začiatkom práce alebo po jej skončení. Takými úkonmi nie je cesta do zamestnania a späť, stravovanie, ošetrovanie alebo vyšetrenie v zdravotníckom zariadení, ani cesta na ne a späť. Vyšetrenie v zdravotníckom zariadení vykonávané na príkaz zamestnávateľa alebo ošetrovanie pri prvej pomoci a cesta na ne a späť sú úkony v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh.

16. Podľa § 220 ods. 3 Zákonníka práce, ako pracovný úraz sa posudzuje aj úraz, ktorý zamestnanec utrpel pri plnení pracovných úloh.

17. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu žalobcu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia, že úraz, ktorý utrpel dňa 30. 12. 2011, je pracovným úrazom, za ktorý v plnom rozsahu zodpovedá žalovaný ako jeho zamestnávateľ. Na úvod je potrebné uviesť, že pokiaľ aj bolo o totožnom nároku žalobcu voči

žalovanému rozhodnuté už v konaní, vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5C/145/2013, nepredstavovalo rozhodnutie v uvedenom konaní prekážku rozhodnutej veci. Žaloba v konaní, vedenom pod sp. zn. 5C/145/2013, bola rozsudkom č. k. 5C/145/2013-61, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 9Co/348/2014-80, zamietnutá ako predčasne podaná, z dôvodu, že v tom čase neprebíhalo konanie o úrazovej dávke pred Sociálnou poisťovňou v súlade s ustanoveniami zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Žalobca v konaní preukázal, že dňa 16. 5. 2014 podal v Sociálnej poisťovni žiadosť o priznanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré mal utrpieť pri úraze dňa 30. 12. 2011, pričom konania o uvedených úrazových dávkach boli Sociálnou poisťovňou podľa § 193 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov prerušené do rozhodnutia súdu o určení, či úraz, ktorý utrpel žalobca, je pracovným úrazom. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia právnej skutočnosti - či úraz je pracovným úrazom a rozsahu zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pracovným úrazom v zmysle § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku. Možnosť domáhať sa určenia uvedených právnych skutočností vyplýva z ustanovenia § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, podľa ktorého, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná, inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania. Keďže v konaniach o nárokoch žalobcu na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, vedených Sociálnou poisťovňou ako verejnoprávnu inštitúciu zriadenou na výkon sociálneho poistenia, bola sporná právna skutočnosť, či úraz utrpенý žalobcom je pracovným úrazom, resp. či za škodu spôsobenú žalobcovi uvedeným úrazom žalovaný zodpovedá a v akom rozsahu, boli prebiehajúce konania prerušené do rozhodnutia súdu, ktoré má pre rozhodnutie Sociálnej poisťovne charakter prejudiciálnej (predbežnej) otázky. Uvedený právny názor bol judikovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 65/2006. Nakoľko predmetom konania bolo rozhodovanie o určení právnej skutočnosti, nebolo potrebné preukázať na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobca bol zamestnaný v pracovnom pomere u žalovaného ako zamestnávateľa v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2011, ako zamestnanec vlastnej ochrany, s miestom výkonu práce Sociálna poisťovňa, pobočka Liptovský Mikuláš, vysunuté pracovisko pobočky v Ružomberku. Pracovný pomer bol skončený dohodou ku dňu 31. 12. 2011. V období od 19. 12. 2011 do 30. 12. 2011 žalobca čerpal dovolenku. Dňa 30. 12. 2011 sa žalobca dostavil na pracovisko, kde odovzdal kľúče od stráženého objektu, o čom bol spísaný protokol. Po odchode z kancelárie zamestnankyne žalovaného sa žalobca pošmykol na schodisku a utrpel úraz, v dôsledku ktorého bol práceneschopný od 5. 1. 2012 do 2. 1. 2013. Medzi stranami bolo sporné, či úraz, ktorý utrpel žalobca, je pracovným úrazom. Podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce, je pracovným úrazom poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, nezávisle od jeho vôle, krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov. Plnením pracovných úloh je výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu, iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa a činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty. V priamej súvislosti s plnením pracovných úloh sú úkony potrebné na výkon práce a úkony počas práce zvyčajné alebo potrebné pred začiatkom práce alebo po jej skončení. Ako pracovný úraz sa posudzuje aj úraz, ktorý zamestnanec utrpel pre plnenie pracovných úloh. Podľa § 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, je základnou povinnosťou zamestnanca v pracovnom pomere vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase podľa pokynov zamestnávateľa a dodržiavať pracovnú disciplínu. Výkon práce v pracovnom pomere predstavuje výkon závislej práce fyzickej osoby ako zamestnanca, práca je teda vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca (§ 1 Zákonníka práce). Zamestnanec je preto povinný vykonávať prácu na základe pokynov zamestnávateľa. Z uvedených dôvodov súd v konaní skúmal, či žalobca dňa 30. 12. 2011 plnil pracovné úlohy na základe pokynu žalovaného ako jeho zamestnávateľa alebo vykonával činnosť v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh na základe pokynu žalovaného. Žalobca tvrdil, že dňa 30. 12. 2011 sa dostavil na pracovisko na základe pokynu svojej priamej nadriadenej T.. N., ktorá ho dňa 27. 12. 2011 vyzvala, aby dňa 30. 12. 2011 odovzdal kľúče od stráženého objektu. Uvedené tvrdenie však žalobca v konaní nepreukázal. Svedkyňa T.. N. poprela uloženie pokynu žalobcovi dostaviť sa dňa 30. 12. 2011 na pracovisko za účelom odovzdania kľúčov. Logicky odôvodnila svoje tvrdenia tým, že vedúci zamestnanci dochádzali na vysunuté pracovisko do Ružomberka len v utorky a štvrtky, preto nebol dôvod uložiť žalobcovi pokyn dostaviť sa na pracovisko v piatok 30. 12. 2011. Žalobca, ako aj ostatní zamestnanci, s ktorými žalovaný končil k 31. 12. 2011 pracovný pomer, boli vyzvaní na odovzdanie všetkých pracovných pomôcok a pracovných prostriedkov, ktoré využívali v súvislosti s plnením pracovných povinností, už pred podpisom dohody o skončení pracovného pomeru. Uvedenú skutočnosť žalobca nepoprel, naopak,

z jeho konania vyplynulo, že povinnosti vrátiť prevzaté pracovné prostriedky a pracovné pomôcky si bol vedomý už najneskôr dňa 27. 12. 2011, kedy sa dostavil na pracovisko za účelom uzavretia dohody o skončení pracovného pomeru. V uvedený deň súčasne žalobca odovzdal žalovanému časť vecí, ktoré mu boli zverené v súvislosti s plnením pracovných úloh. Žalobca potvrdil, že najneskôr dňa 27. 12. 2011 vedel, že jeho pracovný pomer u žalovaného bude skončený, dostavil sa na pracovisko práve za účelom podpisu dohody o skončení pracovného pomeru a vedel, že je povinný odovzdať všetky veci súvisiace s výkonom práce. Neodovzdanie kľúčov od stráženého objektu odôvodnil tým, že nimi dňa 27. 12. 2011 nedisponoval, nakoľko ich odovzdal náhradníkovi Š., ktorý ho v práci v tom čase zastupoval. Argumentácia žalobcu sa však javí nelogická, nakoľko skutkový stav bol v oboch dňoch totožný, keďže Š. tak 27. 12. 2011, ako aj 30. 12. 2011, vykonával prácu v rannej zmene, teda žalobcovi nič nebránilo, aby totožným spôsobom, akým došlo k protokolárnemu odovzdaniu kľúčov dňa 30. 12. 2011, kľúče odovzdal už dňa 27. 12. 2011. Žalobca však kľúče dňa 27. 12. 2011 žalovanému neodovzdal, dostavil sa na pracovisko až dňa 30. 12. 2011, kedy čerpal dovolenku, bez toho, aby mu uvedenú povinnosť uložil zamestnávateľ. Dňa 30. 12. 2011 preto žalobca neplnil pracovné úlohy a nevykonával úkony v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, keďže v čase čerpania dovolenky sa dostavil na pracovisko na základe svojho rozhodnutia, bez pokynu žalovaného ako jeho zamestnávateľa. Úraz, ktorý žalobca utrpel na pracovisku dňa 30. 12. 2011, preto nebolo možné posúdiť ako pracovný úraz. Nakoľko žaloba bola nedôvodná v časti určenia, že úraz žalobcu je pracovným úrazom, neprichádzalo do úvahy ani určenie rozsahu zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pracovným úrazom.

18. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Keďže v konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania, ktoré mu súd priznal v plnom rozsahu. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.